

end 1. oktober 1961, og på denne baggrund stiller man forslag om, at den nævnte dato udgår af lovteksten i § 88.

Til 4.

Ved forslag til lov om ændring i lov nr. 81 af 21. marts 1959 om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1958 gældende lønnings- og pensionslove, er der med henblik på at hindre, at ydelse af overenskomstillæg bevirker nedgang i samlet offentlig efterlønnydelse, samtidig hermed stillet forslag om en ordning, som indebærer, at en af den nævnte lov omfattet pensionist, der på grund af pensionens forhøjelse med overenskomstillæg mister adgangen til at oppebære en allerede tillagt indtægtsbestemt folkepension, fritages for det i loven omhandlede pensionsfradrag.

Da adgangen til indtægtsbestemt folkepension i tiden indtil 31. marts 1961 bl. a. omfattede enlige kvinder, som er fyldt 61 år, og andre, der er fyldt 66 år, vil der, hvad enten statspensionen er fastsat efter de ældre love eller efter 1958-loven, kunne forekomme tilfælde, hvor en pensionist, som inden det fyldte 67. år har fået tillagt indtægtsbestemt folkepension, på grund af bruttopensionens forøgelse med overenskomstillæg mister sin adgang til den hidtil oppebårne folkepension og herved lider nedgang i samlet offentlig efterlønnydelse.

Der kan endvidere ikke bortses fra, at forhøjelsen

af pensionen med overenskomstillægget i enkelte andre tilfælde vil kunne medføre nedgang i den af pensionisten allerede oppebårne samlede offentlige efterlønnydelse.

Under hensyn hertil stilles der forslag om en bemyndigelsesregel, der åbner finansministeren mulighed for at yde et personligt tillæg til hel eller delvis udligning af nedgangen i samlet indtægt fra det offentlige.

Til 5.

Mens de omhandlede vederlag hidtil kun har været regulerede for hver tolv points udsving i pristallet (1914 = 100) mod tjenestemandslønningerne for hver seks points udsving, foreslås nu — under hensyntagen til den sjældnere dyrtidsregulering for lønningerne — at dyrtidsreguleringen efter §§ 87 og 90 fremtidig sker i takt ved udsving i pristallet over 148 (juli 1949 = 100). Mens reguleringen hidtil er sket i portioner a 5 pct. af grundbeløbet, vil den foreslåede procentsats på 4 medføre, at dyrtidsreguleringen for honorarer og bestillingstillæg finder sted i samme forhold som lønningernes dyrtidsregulering.

Til 6.

De foreslåede ændringer svarer til de til § 90 foreslåede.